

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Ρωσίας

Ὁ Ἅγιος Ἰννοκέντιος Ἐπίσκοπος Ἱρκούτσκ † 26η Νοεμβρίου 1731

Ὁ Ἅγιος Ἰννοκέντιος, γόνος ἀριστοκρατικῆς οἰκογένειας τῆς Ἐπισκοπῆς τοῦ Τσέρνιγκωφ, ἐκάρη Μοναχὸς στὴν Λαύρα τῶν Σηλαίων τοῦ Κιέβου, τὸ ἔτος 1706.

Ἐν συνεχείᾳ, ἔγινε Καθηγητὴς στὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἀκαδημία τῆς Μόσχας καὶ κατόπιν Πρωθιερεὺς τοῦ Στόλου καὶ Ἀναπληρωτὴς τοῦ Ἡγουμένου τῆς Λαύρας τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου Νιέφσκυ, στὴν Ἁγία Πετρούπολη.

Τὸ 1721, χειροτονήθηκε Ἐπίσκοπος καὶ τοῦ ἐμπιστευθήκαν μία ἀποστολὴ στὴν Κίνα. Ἐξ αἰτίας ὁμως μιᾶς παρεξηγήσεως, ἡ κινεζικὴ Κυβέρνηση ἀρνήθηκε νὰ τὸν δεχθεῖ καὶ ὁ Ἀρχιερέας χρειάσθηκε νὰ ἐγκατασταθεῖ προσωρινὰ πλησίον τῆς λίμνης Βαϊκάλης, περιμένοντας νὰ βρεθεῖ λύση στὴν ὑπόθεσή του.

Στερημένος αὐτὸς καὶ ἡ ἀκολουθία του σύντομα ἀπὸ κάθε πόρο, πῆγαιναν ἀπὸ σπίτι σὲ σπίτι γιὰ νὰ φιλοξενηθοῦν καὶ ζοῦσαν ἀπὸ ἐλεημοσύνες καὶ κάποιες περιστασιακὰς χειρωνακτικὰς ἐργασίες.

Παρὰ ταῦτα, ὁ Ἅγιος Ἰννοκέντιος ἐπωφελήθηκε ἀπὸ τὴν ἐξορία αὐτὴν, γιὰ νὰ μάθει τὶς γλῶσσες τῶν ντόπιων καὶ νὰ ιδρύσει ἓνα σχολεῖο γιὰ τοὺς Μογγόλους, ὀδηγώντας πολλοὺς ἀπὸ αὐτοὺς στὴν πίστη τοῦ Χριστοῦ.

Τὸ 1722, διορίσθηκε Ἐπίσκοπος τοῦ Ἱρκούτσκ. Ἡ περιοχὴ αὐτὴ στὴν ἀνατολικὴ ἐσχατιὰ τῆς Σιβηρίας διέθετε τὴν ἐποχὴ ἐκείνη μό-

νον τριάντα τρείς Ἐκκλησίες καὶ τέσσερα Μοναστήρια.

Οί ειδωλολατρικοί πληθυσμοὶ ἀγνοοῦσαν τὸ Εὐαγγέλιο καὶ οἱ Ὀρθόδοξοι, στερη-

μένοι ἀπὸ ὁποιαδήποτε πνευματικὴ καθοδήγηση, ἦταν βυθισμένοι σὲ βαθεῖα ἠθικὴ παρακμή.

Ὁ Ἅγιος Ἰννοκέντιος ἀγωνίσθηκε μὲ ἐνεργητικότητα δέκα ἔτη γιὰ τὴν μεταστροφή καὶ τὴν κατήχηση τῶν μογγολικῶν φυλῶν (Γιακούτων, Τουνγκουσίων καὶ Βουριατῶν), στὴν ἴδια τους τὴν γλῶσσα καὶ γιὰ τὴν ἀναμόρφωση τῶν ἠθῶν τῶν Ρώσων Ὀρθοδόξων. **Ἔ**κτισε πολλὰς Ἐκκλησίες καὶ ἵδρυσε Σχολὴ γιὰ τὴν ἐκπαίδευση Ἱερέων.

Ὁ Ἐπίσκοπος διέμενε στὴ Μονὴ τῆς Ἀναλήψεως στὸ Ἱρκοῦτσκι καὶ ἦταν ἀπέναντι στοὺς Μοναχοὺς τοῦ τὸ ἴδιο ἀπαιτητικός, ὅπως καὶ ἔναντι τοῦ ἑαυτοῦ του.

Τοῦ ἄρεσε νὰ ἀποσύρεται συχνὰ στὴν σπηλιὰ τοῦ Κτήτορός της, Ἁγίου Γερασίμου, καὶ ἀφιέρωνε τὶς νύκτες τοῦ στὴν προσευχὴ, τὴν μελέτη τῶν ἔργων τῶν ἁγίων Πατέρων καὶ τὴν σύνταξη τῶν ὁμιλιῶν τοῦ στὰ ρωσικὰ ἢ στὶς ντόπιες διαλέκτους.

Τὸ τραχὺ κλίμα τῆς Σιβηρίας ὑπέσκαψε τὴν υἡγεία τοῦ Ἁγίου Ἐπισκόπου καὶ μετὰ ἀπὸ ἀσθένεια παρέδωσε τὴν ψυχὴ του στὸν Θεὸ τὸ 1731.

Πολλὰ θαύματα ἔγιναν καὶ γίνονται ἀκόμη στὸν τάφο του.

Οἱ κάτοικοι τῆς Σιβηρίας τὸν τιμοῦν ἰσαξίως μὲ τὸν Ἅγιο Νικόλαο, ὡς Φωτιστὴ τους.

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.*

Ἀμήν!